

MLADINCI OLIMPIJE BREZOVICA

Državni prvaki

Mladi odbojkarji Olimpije Brezovica so premagali svoje nasprotnike kot za šalo, tako na polfinalnih tekmah v Kanalu kot na finalnih v Ravnah na Koroškem.

Finalne tekme so se igrale v soboto in nedeljo v Ravnah na Koroškem. Pod vodstvom Igorja Isteniča je Olimpija Brezovica nastopila naslednji sestavi: Pirnat, Slabe, Mešič, Černoš, Tlaker, Pleško, Satler, Starič, Selan in Šmuc. Doživeti vzbudje finalne tekme, ko so se pomerile ekipe Vilede iz Maribora in Olimpije Brezovice, ko je prepolna dvorana gledalcev skandirala mladincem Brezovice, ki so jih navdušili s svojo igro, bi želel ne samo krajanom Brezovi-

ce, ki bi bili ponosni na svoje fante, ampak tudi vsem ljubljancem, kajti upam, da bi bila ta športna zvrst deležna večje družbene podpore, saj jo s svojo množičnostjo v vseh starostnih kategorijah tudi za-
služi.

Zasluga za dosežene rezultate gre prav vsem igralcem, ob tem pa ne smemo pozabiti zasluge neumornega delavca, odbojkarja gospoda Edvarda Velkavrh, brez katerega vseh teh uspehov ne bi bilo.

S svojim marljivim delom v preteklih dvestih in več letih, je v ponos celi Ljubljani.
DRAGO Černoš

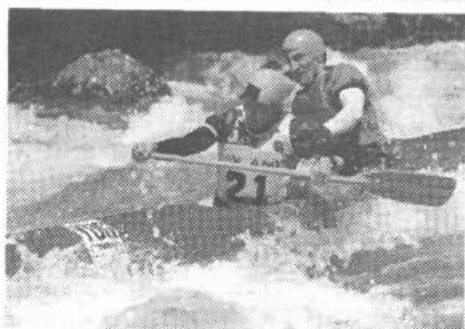
PREDSTAVLJAMO VAM

Kajak kanu klub Ljubljana

Viška občina obsega precejšen del barja z Ljubljano in pritoki. Reka je pogoj za razvoj vodnih športov in ob njej je nekaj društev, ki se z njimi ukvarjajo. Kajak kanu klub ima dolgo tradicijo, njegovi začetki segajo v leto 1928, registriran pa je bil leta 1931. Sedaj ima svoje objekte in pristan na Livadi, na desnem bregu Ljubljane, nasproti izliva Malega Grabna v Ljubljano. Z dejavnostjo in problemi kluba sta nas seznanila predsednik Dušan Tuma in trener Srečko Masle.

Dejavnost društva je usmerjena predvsem v tekmovalno na vseh ravneh, vključno s svetovnimi prvenstvi. Vendar imajo v klubu možnost vaditi in shranjevati čolne tudi rekreativci, letos pa bodo poglobili še sodelovanje z raft klubom. Rekreativci uporabljajo objekte na levem bregu Ljubljane, kjer se je dejavnost kluba pred šestdesetimi leti pravzaprav pričela. Kot pove že ime, je glavna dejavnost veslanje v kajaku in kanuju. V kajaku tekmovalci sedijo in uporabljajo dvojno veslo, ki ima lopatici na obeh straneh. Tekmuje se v slalomu med vrati in spustu po divjih vodah. V kanuju tekmovalci napol sedijo, napol klečijo in uporabljajo enojno veslo.

Društvo ima sedaj okrog 200 članov. Med njimi so tudi mladinci ter dečki in deklice, ki se preko kajakaške šole vključijo v redne treninge. Pred

Med uspešnimi tekmovalci tega kluba je bil tudi svetovni prvak Srečko Masle, danes trener. Na sliki v kajaku dvosedu pri »osvajanju« zlate kolajne v ZDA leta 1989

klubom ob obali imajo na vodi postavljeni slalomska proga. Na njej vadijo tehnike veslanja na mirni oz. gladki vodi. Sicer pa Ljubljana ni primerna za divje vode, zato poteka večina treningov na divjih vodah. S kombiji vozijo čolne v Tacen, do Save Dolinke, Save Bohinjke, v zgornji del Soče in še kam. Čolne visoke kvalitete je možno sedaj nabaviti že v Sloveniji. Slediti je treba sodobnim trendom v gradnji, saj so rezultati odvisni tudi od opreme. Čolni iz kevlarja – karbona ne tehtajo več kot šest kilogramov, iz takih materialov so še vesla. Sicer pa je za vrhunskega tekmovalca čoln potrošni material, saj na divjih vodah ne vzdrži več kot eno sezono. Objekti kluba so v mirnem in prijetnem predelu na Livadi. V upravni zgradbi imajo pisarno, garderobe in bife, čolne shranjujejo v dveh barakah. Ob teh so delavnice za popravilo čolnov, na dvorišču pa je še košarkaško igrišče. Njihov najbližji sosedi je

Jadralski klub Ljubljana. Vozni park obsega dva kombija za prevoz čolnov. Žal so vsi objekti, vključno s spomeniško zaščitenim zidano stavbo zelo dotrajani, prav tako vojni park. Sedaj poizkušajo pridobiti različna sredstva, oz. kandidirati za sredstva javnih financ, da bi obnovili objekte v kritičnem stanju in nabavili nov kombi. Prizadevajo si pridobiti še gradbeno dovoljenje za trim telovadnico, za »suhe« priprave veslačev.

V klubu delata dva profesionalna trenerja, Srečko Masle in Zlatan Ibrahimbegović. Tudi trener državne reprezentance Andrej Jelenc izhaja iz KK kluba, kar kaže na dobro tekmovalno tradicijo. V poletnih mesecih jim pomagajo še honorarni trenerji. V društvu se namreč vsako leto izšola preko 100 dečkov in deklic. Zanje organizirajo kajakaško šolo. To je začetni tečaj iz katerega dva do trije letno z vztrajnostjo in trdim treningom v nekaj letih zrastejo v tekmovalce. V dopolnitvi

V Kajak kanu klubu bodo s kajakaško šolo v letošnji sezoni pričeli 1. junija 1994. Podrobnejše informacije o začetnem tečaju lahko dobite vsak ponedeljek od 15.30 do 17.30 ure v pisarni društva na Livadi 21 ali po tel. 1271-288.

tečaja organizirajo vsako poletje tabor ob Soči, kjer lahko tečajniki pridobijo znanje utrdijo še na divjih vodah.

Načrti kajakašev vključujejo visoke cilje, ki jih upravičujejo doseženi rezultati. V kategoriji najmlajših jih čaka serija šestih tekmovalnih in državno prvenstvo za starosti 12 oz. 14 let. Še letos bo mladinsko SP in računajo, da bo celotna reprezentanca iz njihovega kluba. Udeležili se bodo izbirnega tekmovalnega za člansko reprezentanco, saj je njihov kratkoročni cilj udeležba na svetovnem prvenstvu v letu 1995. Klub vsako leto organizira najmanj pet tekmovalnih, tudi mednarodna. Te dejavnosti zaokrožajo pospešene priprave Boštjana Žitnika na olimpijske igre v Atlanti 96, saj je v Barceloni dobro vozil in žal na zadnjih vratih izgubil srebrno medaljo.

Ob tekmovalnem vidiku ne zanemarjajo vzgojnega, saj je pomemben tako za društvo kot za družbo, ta koncept pa uresničujejo v že omenjenih tečajnih in na treningih.

Kajak kanu klub dosega uspehe že vsa leta. Razvidna pa so tri obdobja, ko so v svetovnem merilu posegli po večjem številu medalj. V prvem je že leta 53 na SP osvojil medaljo kajakaša Milan Zadel, leta 55 pa Jože Ilija bron v Tacnu.

V drugem obdobju leta 63 sta Justin – Bernot v dvosedu osvojila zlato. Brata Bernot sta na SP prisluzila bron. Leta 65 je moštvo v treh dvosedih, Adreasič, Gerkman, brata Žitnik, Justin, Vidmar na SP osvojila srebro. Do leta 83 so se uspehi vrstili, vendar medalj ni bilo.

V tretjem obdobju od leta 83 dalje pa člani KK kluba vseskozi osvajajo medalje na svetovnih prvenstvih. Spomnimo se uspehov, ki so jih dosegli Masle, Jelenc, Žitnik in Hočevar. S svojimi rezultati so dokazali, da je v KK klubu kvaliteta tega športa na svetovni ravni.

F. V.

Mlade športnice in športniki Mokercer

35 let športne dejavnosti na Igu

Mineva 35 let od ustanovitve Športnega društva »MOKERC« Ig, takrat, leta 1959 se pod imenom TVD Partizan. Glavne aktivnosti društva so bile strelstvo, orodna telovadba in roketni klubski prostori so bili v »strelskem domu« (letos porušen-gradi se nov republiški center za CZ), kasneje pa v novem domu ŠD »MOKERC« Ig.

Zaradi prostorske stiske je orodna telovadba kmalu zamrla, prav tako pa tudi strelska sekcija. Zelo aktivna ves čas pa je roketna sekcija, ki šteje 86 članov, in sicer od najmlajših pionirjev do veteranov.

Če na kratko preletimo 35 let, vidimo, da smo z roketom prihajali tekmovali v dolenski ligo na peščenem igrišču (leš-udarniško zgrajen) pri Osnovni šoli Ig. V letih od 1967 do 1971 smo tekmovali v takratni conski ligi, kjer smo bili trikrat zapored na pragu I. republiške lige. Ponovni uspehi kluba se vidijo v letih 1980 do 1984, ko smo bili na drugem mestu I. slovenske roketne lige.

Največ pozornosti v klubu pa posvečamo mlajšim selekcijam. Tako imamo selekcije mlajših dečkov (letnik 81 in mlajši), starejših dečkov (letnik 79 in mlajši), kadetov (letnik 1977 in mlajši)

ter člansko ekipo. Seveda tudi ekipa veteranov uspešno nastopa na raznih turnirjih širom po Sloveniji.

Ker za mlajše selekcije ni organiziranih ligaških tekmovalnih, organiziramo tekmovalna z vrstniki ljubljansko-ribniške roketne regije, sami pa se udeležujemo tovrstnih tekmovalnih po Sloveniji (Merofest – mednarodni roketni festival v Ljubljani, Celje, Izola).

V februarju smo organizirali medrazredno prvenstvo Osnovne šole Ig v MINI roketu za dečke od 5. do 8. razreda. Nastopilo je preko 70 dečkov, in glede na prikazano, se za bodočnost roketnega na Igu po tej plati res ni bati.

Kadeti tekmujejo v republiški kadetski ligi, skupina CENTER III in so po prvi polovici tekmovali na sredini lestvice.

Članska ekipa, ki pa je zelo pomlajena (povprečna starost je 19 let), pa tekmuje v III. državni roketni ligi, ker nimamo dvorane, ki je pogoj za nastope v višjih ligah.

Cilji kluba so predvsem ustvariti široko in kvalitetno bazo in graditi športne in človeške vrline v mladih.

Veliko razumevanja za našo dejavnost imamo v vodstvu KS, učitelj telovadbe na OŠ Ig, tukajšnjih podjetjih (KIG, Mizarstvo) ter manjših podjetnikih, ki nam finančno omogočajo izvajanje celotnega programa in se jim ob tej priliki tudi zahvaljujemo.

Rezultati spomladanskega osnovnošolskega krosa

Tekmovalje je bilo 15. aprila v Tivoliju. Z območja naše viškoročniške občine se ga je udeležilo 332 učencev in učenk. Objavljamo rezultate prvih treh najbolje uvrščenih v posameznih kategorijah.

DEČKI

Letnik 1982: 1. Jure Trček (Bičevje), 2. Žiga Golja (Vič), 3. Kristjan Deterding (P. Trubar); Letnik 1981: 1. Matej Burger (Vič), 2. Gašper Martinjak (vič), 3. Aleš Žehelj (Vič); Letnik 1980: 1. Miha Figaš (P. Trubar), 2. Domen Petelin (Preseje), 3. Edin Lulič (Trnovo) Letnik 1979: Klemen Prosen (Vrhovci), 2. Aleš Strle (Ig), 3. Andrej Andoljšek (P. Trubar)

DEKLICE

Letnik 1982: Maša Herej (Bičevje), 2. Alenka Japelj (O. Kovačič), 3. Irena Batistič (Vič) Letnik: 1981: Simona Purkat (P. Trubar), 2. Anja Weber (Ig), 3. Nadiža Pleško (O. Kovačič); Letnik 1980: Tina Švajger (Vič), 2. Tjaša Sedmak (Vič), 3. Klavdija Gačnik (P. Trubar); Letnik 1979: Tatjana Jankovič (Bičevje), 2. Petra Švajger (Vič), 3. Jasna Gradišar (Vrhovci)

DEČKI EKIPNO: 1. OŠ Vič 2. OŠ Primož Trubar 3. OŠ Vrhovci

DEKLICE EKIPNO: 1. OŠ Primož Trubar 2. OŠ Vič 3. OŠ Vrhovci

Občinsko šahovsko tekmovalje

Občinsko šahovsko tekmovalje je bilo 18. marca v Ljubljani. Tekmovali smo v ekipah. Našo osnovno šolo smo zastopali v dveh ekipah: mlajši dečki in starejši dečki. V ekipi starejši dečki smo bili: Ivan Gale, Branko Marolt, Rok Korosec in Janez Lukančič. Posedli smo se na posamezne deske, to pa pomeni, da se najboljši igralec vsede na prvo desko, malo slabši igralec na drugo, še malo slabši igralec na tretjo in še malo slabši pa na četrto desko. Jaz sem igral na drugi deski. Prvo partijo šaha smo igrali z ekipo Zavoda za slepo in slabovidno mladino. Iz te ekipe so nekateri igralci slepi ali zelo slabo vidijo. Zanje so posebne šahovnice s posebnimi figurami. Vsak igralec je imel 20 minut časa, da je zmagal, izgubil, igral remi ali pat. Če igralcu pade zastavica, pomeni, da je igral več kot 20 minut in je izgubil. Tekmovalo je pet ekip, zato smo bili eno partijo prosti. Do zadnje partije šaha smo skupaj zbrali sedem točk. Nasprotniki z Viča pa so jih zbrali osem. Videli smo: če bomo dobro igrali, jih je možno prehiteti in zmagati. Zadnjo partijo smo dobili z rezultatom 3:1. Tako smo premagali svoje tekmece in osvojili prvo mesto, čeprav si nismo mogli predstavljati, da bomo prvi, ampak šele tretji ali četrti. Vse prve ekipe se udeležijo regijskega tekmovalja, ki je bilo že naslednji dan. Po končanem tekmovalju smo se vsi zadovoljni odpeljali domov.

Branko Marolt, 8 b.
OŠ Primož Trubarja
Velike Lašče

POLOS

TRGOVINA S PREMAGOM

Zapoge 40 VODICE

vam nudi več vrst domačega in uvoženega premoga po ugodnih cenah.

Plačilo možno na več čekov. Brezplačna dostava.

Telefon 061/823-585 ali 824-096

GREMO

Izlet za mlade: »PO TABORNIŠKO« – 4. junij

Vse mlade, ki jih ne navdušuje množični »industrijski« turizem vabimo, da v naši družbi preživijo vikend v naravi, daleč od civilizacije.

Program:

1. dan:

Ob 8.00 zbor udeležencev pred viško občino. Vožnja s posebnim avtobusom do Borovnice. Pohod mimo slapov v Peklu do Hudičevega zoba in naprej v Koželjski graben (cca. 4 ure zmerne hoje). Postavitve tabora (šotorov...).

Priprava kosila na odprtem ognju v kottičku. Popoldne družabne igre in lokostrelsko tekmovalje. Zvečer zabava ob tabornem ognju.

2. dan:

Po zajtrku tekmovalje v orientaciji. Popoldne povratek v Ljubljano.

TABORNIŠKO PREDZNAJNE NI POTREBNO, KER VAS BODO ZA GOZDOVNIŠKE VEŠČINE USPOSOBILI TABORNIKI RODA BLAGAJEV VOLČIN.

Obvezna oprema: hodilni čevlji – gojzarji, nepremočljiva obleka in spalna vreča (podroben seznam opreme prejmete ob prijavi).

Cena: 59. – DEM v SIT. V ceni je vključeno: posebni avtobusni prevoz Lj – Borovnica in Cerkljani – Ljubljana, prehrana (3 obroki), najem opreme ter vodenje aktivnosti.

Najmanjše število udeležencev potrebno za izvedbo: 10; max. št. prijav: 20.

NAŠA KOMUNA